

Οι εξελίξεις στην αριστερά σημαδεύτηκαν την περασμένη βδομάδα από την αποχώρηση της πλειοψηφίας των μελών του Κεντρικού Συμβουλίου της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ από το κόμμα. 37 από τα 64 εναπομείναντα μέλη, με κοινό κείμενό τους, ανακοίνωσαν την πλήρη ρήξη τους με το πολιτικό σχέδιο του κόμματος και το τέλος της πολιτικής τους δράσης μέσα από τις γραμμές του. Η μαζική πολιτική διάσπαση της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ σηματοδοτεί από μόνη της ένα ιδιαίτερα σημαντικό πολιτικό γεγονός. Σε σημαντικές καμπές της ιστορίας, στο διεθνές αλλά και στο ελληνικό πλαίσιο, μαζικές πολιτικές διασπάσεις της νεολαίας από αριστερή σκοπιά λειτούργησαν ως τομή στις εξελίξεις ενώ ταυτόχρονα απελευθέρωναν δυνάμεις προς ριζοσπαστικές θέσεις. Η ίδια η ματιά και η εμπλοκή της νεολαίας στην αριστερά εξάλλου μπορεί εν δυνάμει να εγγυηθεί μια διαφορετική προσέγγιση, ξεπερνώντας προβληματικές και όρια του παρελθόντος.

Εξίσου, αν όχι περισσότερο σημαντικό από την κίνηση, είναι το κείμενο της αποχώρησης. Με ιδιαίτερα προωθημένο πολιτικό περιεχόμενο, το κείμενο ασκεί σκληρή κριτική στο ΣΥΡΙΖΑ. Μιλώντας για «στρατηγική ήττα» και «χρεοκοπία» του κόμματος, τοποθετείται ενάντια στη μνημονιακή πολιτική του, αλλά και στις αυταπάτες περί της δυνατότητας απεγκλωβισμού του από αυτήν. Παράλληλα, τα αποχωρήσαντα μέλη αναμετρώνται θαρραλέα με τα αίτια της ήττας.

Διαχωρίζονται πλήρως από τον φιλοευρωπαϊκό φετιχισμό του ΣΥΡΙΖΑ, προτάσσοντας την απόφαση της τελευταίας Συνόδου του ΚΣ της Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ τον Ιούλιο, η οποία εμβάθυνε σε κρίσιμα ζητήματα όπως η στάση απέναντι σε πολιτικούς οργανισμούς του κεφαλαίου, όπως η Ε.Ε. και η ευρωζώνη. Όπως σημειώνουν, «οφείλουμε να επαναπροσδιορίσουμε τη διεθνιστική μας στρατηγική μέσα από το πρίσμα της ρήξης και της αποδέσμευσης από αυτούς τους υπερεθνικούς σχηματισμούς, ως ένα αίτημα δημοκρατίας, λαϊκής κυριαρχίας αλλά και ως προϋπόθεση αμφισβήτησης του νεοφιλελεύθερου μονόδρομου».

Ασκούν σκληρή κριτική στη λογική του κυβερνητισμού, η οποία άνθισε στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι χαρακτηριστικό ένα πιο αναλυτικό απόσπασμα από τη συνέντευξη που έδωσε ο Ηλίας Παντελεάκος, μέχρι πρότινος γραμματέας της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ, στην Εφημερίδα των Συντακτών, μετά την αποχώρηση:

«Το σχέδιο της Αριστεράς είναι το σχέδιο που στοχεύει συνολικά στον μετασχηματισμό της κοινωνίας υπό το πρίσμα ενός τελείως διαφορετικού κοινωνικού μοντέλου, αυτό που περιγράφεται από το όραμα του κομμουνισμού. Δεν εντασσόμαστε στην Αριστερά για να έχουμε ήσυχη τη συνείδησή μας, αλλά για να αλλάξουμε τον κόσμο. Το ζήτημα της κυβέρνησης είναι ένας από τους κόμβους αυτού του σχεδίου, αλλά δεν είναι το τέλος του. Αν δεν γίνει η ίδια η κοινωνία συμμετέχων στη διαδικασία κοινωνικής αλλαγής, αν μένουμε απλώς στο ζήτημα της κυβέρνησης και δεν δούμε πως το πιο κομβικό είναι η οργάνωση της εξουσίας των «από κάτω» σε μια αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, τότε ποτέ δεν θα καταφέρουμε να πετύχουμε τον στρατηγικό μας στόχο.»

Επιπλέον, το κείμενο της αποχώρησης της πλειοψηφίας θέτει πολύ ουσιαστικά πολιτικά ζητήματα και ερωτήματα για την επόμενη μέρα που απασχολούν όλες και όλους – τουλάχιστον όσες και όσους έχουν τη διάθεση να αναμετρηθούν σοβαρά, στο έδαφος του πιο συνολικού σημερινού πολιτικού αδιεξόδου, με τις δυνατότητες της εποχής και τα όρια του υπάρχοντος. Με ματιά στο ζήτημα οικοδόμησης ενός άλλου κόσμου, που παραμένει το ιστορικό καθήκον «στην ημερήσια διάταξη», όπως αναφέρουν, θέτουν ως βασική επιδίωξη την ανασύνθεση των δυνάμεων της ριζοσπαστικής/αντικαπιταλιστικής Αριστεράς, ως

αναγκαίο όρο για τη μαζικοποίηση, διεύρυνση και επικαιροποίηση του προτάγματος του σοσιαλισμού του 21ου αιώνα. Δηλώνουν εξάλλου ότι με το κείμενο επιδιώκουν να συνομιλήσουν «με χώρους και άτομα με παρόμοια ερωτήματα, κόσμο που αποδεσμεύεται από το ΣΥΡΙΖΑ, κόσμο της ριζοσπαστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς που θέλει να υπερβεί τις αδυναμίες του παρελθόντος για να αλλάξει το παρόν, κινηματικές συλλογικότητες και βεβαίως το ευρύ δυναμικό αγωνιστών, ειδικά στη νεολαία, που στήριξε το «Όχι» και αμφισβήτησε το μονόδρομο των μνημονίων».

Ίσως εξίσου σημαντικό με το περιεχόμενο είναι ωστόσο το ύφος του κειμένου αποχώρησης, αλλά και της συνέντευξης του Παντελεάκου. Με ουσιαστική διάθεση αυτοκριτικής, εκφράζεται μια διαφορετική κουλτούρα και φυσιογνωμία, που δυστυχώς δεν είναι δεδομένη στην αριστερά, υπενθυμίζοντάς μας ότι ο τρόπος που τοποθετούμαστε, κριτικά και αυτοκριτικά, απέναντι στην πραγματικότητα και τις επιλογές μας, είναι συστατικό στοιχείο της ίδιας της πολιτικής μας στράτευσης και προοπτικής. Όπως σημειώνει ο μαρξιστής διανοούμενος Πέρι Άντερσον, η ήττα, ως μια εμπειρία σκληρή για να διαχειριστούμε καθώς τείνουμε να την μετριάσουμε, δεν μπορεί να ξεπεραστεί παρά αν κοιτάξουμε τους θεωρητικούς μας αντιπάλους κατά μέτωπο, χωρίς επιείκεια ή αυταπάτες – κάτι που απαιτεί όμως μια κουλτούρα διερώτησης, αναστοχασμού και κριτικής. Στο βαθμό που κάτι τέτοιο ισχύει, η στάση και φυσιογνωμία των κειμένων αυτών διαγράφουν την επόμενη μέρα ως τουλάχιστον, ελπιδοφόρα.

Επιμονή στο δρόμο του αγώνα

Το κείμενο της αποχώρησης της πλειοψηφίας των μελών του ΚΣ της νεολαίας, προέκυψε μετά την αδυναμία να συγκληθεί συνεδρίαση του οργάνου με ορίζοντα μια πανελλαδική πολιτική διαδικασία που να εμπλέκει το σύνολο των μελών. Η αδυναμία αυτή χρεώνεται, όπως αναφέρουν, σε μια σκόπιμη προσπάθεια μη επίτευξης απαρτίας. Ευθύνη σε αυτό αποδίδεται και στα 7 μέλη του ΚΣ που πρόσκεινται στο Αριστερό Ρεύμα, τα οποία επέλεξαν να παραιτηθούν δυο μέρες νωρίτερα, αποτελώντας μέγεθος κρίσιμο για την απαρτία

Εξάλλου, το ζήτημα της εσωτερικής συλλογικής λειτουργίας και της απαξίωσης της δημοκρατίας και των οργάνων στο ΣΥΡΙΖΑ είναι σημείο που αναδεικνύεται έντονα στο κείμενο. Παράλληλα, οι υπογράφωντες και υπογράφουσες δηλώνουν ρητά ότι παραμένουν και επιμένουν στον αγώνα, στο δρόμο των μεγάλων στιγμών του νεολαιίστικου κινήματος. Φυσικά, υπάρχουν διαφορετικές εκτιμήσεις και επιλογές ανάμεσα στα 37 μέλη του ΚΣ που συνυπογράφουν το κείμενο, ενώ προέρχονται και από διαφορετικές εσωτερικές τάσεις (με τη μεγάλη πλειοψηφία ωστόσο να πρόσκειται στην Ανασύνθεση).

Σε ό,τι αφορά τις επερχόμενες εκλογές, δεν επιλέγουν ενιαία στάση, προκρίνουν όμως, όπως δηλώνουν, «την ψήφο σε αριστερά, ριζοσπαστικά, αντικαπιταλιστικά ψηφοδέλτια», στο πλαίσιο απόρριψης του «μνημονιακού μονοδρόμου» για την έκφραση του «Όχι μέχρι τέλους», και με ορίζοντα ευρύτερες κοινωνικές και πολιτικές ανατροπές. Οκτώ από τα 37 αποχωρήσαντα μέλη του ΚΣ συνυπέγραψαν κείμενο συγκρότησης κίνησης εκλογικής παρέμβασης και εκλογικής συνεργασίας με τη ΛΑΕ, χωρίς να προσχωρούν σε αυτήν. Σημαντικό κομμάτι των υπόλοιπων αποχωρήσαντων ωστόσο ασκεί κριτική στη ΛΑΕ.

Όπως δήλωσε στη συνέντευξή του, ο πρώην γραμματέας της νεολαίας, Ηλίας Παντελεάκος, θεωρεί λανθασμένη την επανάληψη των λαθών του παρελθόντος και την επανένταξη σε μια τροχιά επανάληψης του ΣΥΡΙΖΑ σε πιο συνεπή μορφή, ενώ σημειώνει χαρακτηριστικά ότι τα πρώτα δείγματα της ΛΑΕ συμπεριλαμβάνουν τάσεις αρχηγισμού, παροχολογίας, εθνοκεντρικής ανάπτυξης και πολιτικής φυσιογνωμίας που έρχεται από το παρελθόν. Ο ίδιος προτάσσει την ανάγκη μιας νέας ματιάς στην πολιτική.